

ellas, oli üks suur külla, kus ka Josepi
suggulaesed enne ellasid. Selle külla rah-
was oli nenda kui ennamiste keik meie ma-
talpoidad, seggamiste muist kaunid maia-
mehhed, muist, ja surem hulk waesed waes-
walissed, kel ep olnud käest subho painna.
Ja se tuli ennamiste sest, et neil üks illus
kõrts kesk külla oli, ja et surem hulk sest
rahwas, sedda pahha jomisse kombet ar-
mastas. Peälegi oli se külla kaugel Kir-
rikust, ja külla sees ep olnud koli: sest siis
se rahwas ei saand saggedaste Jummal
sanna kuulda, ja nende lapsokessed kaswa-
sid ülles kui nored metsalissed. Sest siis
need inimessed ei woiwad parremaks sada,
waid ellasid ikka omma wanna wiisi jär-
rele, ja läksid päwast päwani pahhemaks,
ja seläbbi ikka kehvamaks.

Kui nüüd selle külla rahwas näggi, et
Josep omma talpoidamisse ja põllo har-
rimis-

rimisse jures monnesuggused ued kombed
ülleswõttis; siis naersid ja pilkasid nem-
mad tedda, ja andsid temmale monne-
suggused tiignimmed, ja ütlesid issekeskes:
„Ennah' saksa meest! Kamb saksa mees
„hakkab ned mannerid pidama! Küllap
„on ennegi nähtud, misuggust orsa nisug-
„gused ued wisid näwad. Meie wanne-
„mad on eilanud, ja meie ellame tänni-
„ni, sel wisil kui nemmadki ellasid, ja ei olle
„ükski weel nalga surnud. Nüüd se prant-
„sosi mees rahhab wäggise riklaks sada:
„ogga kül ta wimal's tulleb meie käest lei-
„wa pallokest kerjama.“ — Ja nisuggu-
sed nurjatummad kõnned aiasid nemmad
saggedaste issekeskes. Ugga Josep, kelle-
le temma wend wahhest jutustas, mis
külla rahwas temmast kõnnelesid, ei an-
nüüd enmast seläbbi mi:tee sitada, waid aias
omma maiapiddamist eddasi, nenda kui ta
arwas ja teadis, et se temma perrele kas-
faks oli.